

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אל"ם ארז פורת - שופט

בעניין :

ח/XXX טור' י' ע' – המערער (ע"י ב"כ, עו"ד משה שאול)

נגד

התובע הצבאי הראשי – המשיב (ע"י ב"כ, רס"ן מתן פורשט)

ערעור על החלטה של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוט הצפון שניתנה בתיק צפון (מחוזי) 90/16 (אל"ם אורלי ירון – הנשיאה) ביום 21.3.2016. הערעור התקבל חלקית.

החלטה

1. המערער משיג על דחיית בקשתו לעיון מחודש במעצרו, נוכח שינוי במצבו הרפואי.
2. כנגד המערער הוגש כתב אישום, בו יוחסה לו עבירה של היעדר מן השירות שלא ברשות, לפי סעיף 94 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, על כי נעדר מיחידתו למשך 360 ימים. ברקעו היעדרויות קודמות מהשירות, בעטיין נדון בהליכים משמעתיים.
3. ביום 21.3.2016 עתר המערער, בבית הדין קמא, לעיין מחדש במעצרו כפועל יוצא משינוי במצבו הרפואי. הוברר, כי ביום 14.3.2016 המערער אושפז בבית חולים לשלושה ימים, ושחרר עם המלצה לטיפול תרופתי והמשך בדיקות נדרשות. קצינת רפואה פעילה במרפאה המרחבית הסמוכה לבסיס הכליאה, ציינה בחוות דעתה, שהועברה לעיון בית הדין קמא, כי המערער "מקבל מענה רפואי ההולם את מצבו

הרפואי בבס"כ". בנסיבות אלה פסק בית הדין קמא כי מתקיימות עילות מעצר בעניינו של המערער שהן "כבדות משקל", ונוכח מישכה של ההיעדרות, כמו גם עברו המכביד, אין ניתן להורות על שינוי בתנאי המעצר. החלטה זו היא שבבסיס הערעור שבפניי.

4. להשקפת המערער המשך כליאתו פוגע בטיפול הרפואי הניתן לו ולראיה הוצגו מסמכים, המלמדים על הימנעות מביצוע בדיקה מסוימת שלא צלחה. עוד נטען, כי המערער פוטר מהשירות הצבאי אחרי מתן החלטת הערכאה קמא, עובדה המאיינת את עילות המעצר בעניינו. לפיכך עתר המערער להעברתו לחלופת מעצר.

5. התביעה הצבאית עתרה לדחיית הערעור. נטען, כי הפטור מהשירות אינו מאיין את עילות המעצר בעניינו של המערער ובייחוד את העילה, שעניינה החשש להימלטות מאימת הדין, בשים לב לטיב האישום המיוחס ועברו המכביד בעבירות דומות.

6. התביעה הצביעה על כי הבדיקה הרפואית, אליה הפנה המערער, לא בוצעה בשל קושי אובייקטיבי שאין לו דבר עם תנאי הכליאה, וכי העניין מצוי בבירור רפואי למציאת פתרון הולם.

דיון והכרעה

7. בעניינו של מי שמואשם בהיעדרות שלא ברשות מהשירות לתקופה ממושכת ופוטר במהלך כליאתו מהשירות, ציינו כי-

"מעט שפוטר המערער מן השירות הצבאי שוב אין מתקיימת בעניינו עילת המעצר המניעתית ובנסיבות העניין אף עוצמתה של עילת המעצר ההרתעתית נחלשת... עם זאת, המדובר בהיעדרות מן השירות לתקופה ממושכת... בנסיבות אלו מתקיימת העילה שעניינה הימלטות מאימת הדין" (ע"מ/88/08/87 **התובע הצבאי הראשי נ' סמל קליין** (2008)).

בנסיבות העניין החשש להימלטות מאימת הדין הינו ממשי הן בשל מישכה הארוך של ההיעדרות המיוחסת והן על רקע עבר מכביד בעבירות דומות, שעומד לחובת המערער. הנה כי כן פיטורו מהשירות של המערער אינו מאיין את כלל עילות המעצר בעניינו.

8. המערער לא חלק על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית לתמיכה באישום, תשתית שלא נטען כי השתנתה או כורסמה.

9. באשר למצבו הרפואי, איני סבור כי בנסיבות העניין מדובר בנתון שיש בו בכדי להצדיק את שחרורו של המערער, בנקודת הזמן הנוכחית. מהתיעוד הרפואי שהונח

בפניי עולה, שהמערער, ככלל, זוכה לטיפול רפואי הולם וכי בדיקה מסוימת שנדרשה בענייני לא התבצעה, על רקע של קושי אובייקטיבי, שאינו קשור לכליאה ולמגבלותיה. אין, אפוא, לומר כי המשך הכליאה פוגע במצבו הרפואי או בטיפול לו הוא זקוק בכל אופן שהוא.

10. חרף האמור, סברתי כי בשים לב למצבו הרפואי של המערער, שבצידו קושי תפקודי וצורך בסיוע של חובשים על בסיס יומיומי, ראוי לקצוב את המעצר כדי להביא לזירוז שמיעת ההליך המשפטי.

11. אשר על כן החלטתי לקבל את הערעור באופן חלקי: מעצרו הממשי של המערער ייקצב עד יום 8.5.2016 שעה 15:00. בפרק זמן זה ראוי כי שמיעת ההליך תסתיים. העתק ההחלטה יועבר לנשיאת בית הדין קמא לצורך קביעת התיק לשמיעה מיידית.

ניתנה והודעה היום, כ"ז באדר ב' התשע"ו, 6 באפריל 2016, בפומבי ובמעמד הצדדים.

ארז פורת, אל"ם
שופט בית הדין הצבאי
ל ע ר ע ר י ם

למקור	נאמן	העתק	_____:	חתימת המגיה:
מכני	קורל	סגן		
הדין	בית	קצינת	_____:	תאריך: